

dette Punkt. Blandt de Indvendinger og Bemærkninger, der ere fremkomne, og som jeg tror, vi have Grund til at være taenmlige for, hører en Del af det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte om de praktiske Vanstfeligheder, der mulig kunde være her i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem, som tillige er Medlem af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation . . . (Ufbrydelse), ja, eller har været det, og har store Erfaringer paa det Omraade — det gjør ikke stor Forskjel i saa Henseende —, althaa, det ærede Medlems Kundskab til Kjøbenhavn er saa stor, at han vil være selvstreven til at udføre det Hverv, som vil kunne betros ham, nemlig at bryde sit Hoved med at udfinde de Midler, hvorved man paa den bedste og lempeligste Maade kan komme ud over disse Vanstfeligheder; jeg tror ikke, at de ere uovervindelige. Det er allerede fra flere Sider her i Thinget udtalt, at hele Vanstfeligheden ligger vist i, at man er altfor paa-holdende, naar det gjælder om at tage til Kræfterne her i Kjøbenhavn paa det kommunale Omraade; naar man tager lidt bedre fat, vil man let komme ud over disse Vanstfeligheder; og forsaavidt det ærede Medlem udtalte sig om de overordentlige, praktiske Vanstfeligheder, som skulde være forbundne med at udfinde og bestemme Formuens Værdi, navnlig for Vørsors Bedkommende, ja saa er det ganske vist, at der er Vanstfeligheder, men de ere ikke saa overdrevne; jeg tror kun, at man her overser noget, hvad der er Vigningskommissionens Sag og hvad ikke. Dersom man tænker sig det saaledes, at Vigningskommissionen skulde vandre omkring fra Hus til Hus, Trappe op og Trappe ned, og vurdere Folks Bohave, ja, saa var det en behværlig Historie; men det gjør den ikke ligesaa lidt for Formue-skattens som for Indkomstskattens Bedkommende. Denne Vigningskommission vandrer ikke saaledes omkring, det er et ganske almindeligt Skjøn, som den godt kan sidde i et fælles Lokale og afgive, og saaledes kan det ogsaa ske for Formuens Bedkommende; det er et almindeligt Skjøn, som Vigningskommissionen udbrager efter Regler, som ere meget almindelige. Men derimod kommer jo Spørgsmaalet ganske vist frem for Skatteborgerens Bedkommende, naar han skal gjøre Selvangivelse; saa maa han naturligvis have en eller anden Regel at rette sig efter med Hensyn til Vurdering af Formuen. Det kommer frem, naar han mener sig bestattet for høit fra Vigningskommissionens Side, thi naar han saa skal godtgjøre, at hans Formue ikke er saa stor, maa man naturligvis have Regler. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde, at det

var umuligt, man kunde ikke faae en saadan Vurdering foretaget, da er det en stor Overdrivelse. Vi vide jo Alle, at sliq Vurdering af Bohave og Vørsore finder Sted hver Dag, den finder saaledes Sted ved Auktioner og Skifte af Boer, ja her i Kjøbenhavn har man endog, saavidt jeg erindrer, fast ansatte Koner, hvis eneste Bestfæstelse er at vurdere. Det er Noget, som slet ikke er saa uoverkommeligt; men paa den anden Side vil jeg sige, at hvis vi kunde komme til mere praktiske Regler, som kunde lette Udførelsen, vilde det være meget ønskeligt. Jeg kunde f. Ex. tænke mig, at Assuranceformen kunde spille en vis Rolle, ganske vist ikke den Rolle, at Assuranceformen skulde træde istedetfor den Værdi, Gjenstandene have i Handel og Wandel — det vilde ikke være billigt — men saaledes, at man fra Vigningskommissionens Side i Almindelighed vilde være godt fornøiet, naar Bedkommende fremlagde en Fortegnelse over sin Assurancesum; høiere vilde man saa ikke gaa, medens paa den anden Side Skatteborgeren maatte være berettiget til at føre Bevis for, at hans Vørsore i Virkeligheden ikke havde saa stor Værdi. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har selvsjølkelig forstaaet Loven rigtig, naar han gaar ud fra, at der ved Formue tænkes paa Forskjellen mellem Aktiva og Passiva, paa Overskudet. Vi have netop valgt Ordet „Formue“ for at affkære enhver Tvivl i den Henseende; der kan ikke være nogen fornuftig Grund til at betvivle, hvad der er tænkt paa, og derfor tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem (Wojfen), der er Ordfører for Forslagsstillerne, har indrømmet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds noget Mere, end dette ærede Medlem egentlig har Krav paa, naar han har sagt, at der manglede en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Gjælden skulde trækkes fra; denne Bestemmelse findes i § 10 i Ordet „Formue“. Og hvis Meningen er den, at der ikke skulde være tilstrækkelige Bestemmelser til at vise, hvorledes Fordelingen af Formuen i de enkelte Kommuner skal finde Sted, saa tror jeg ogsaa, at der er saadanne. Sagen er jo den, at om Fordeling af Formue i flere Kommuner bliver der kun Spørgsmaal overfor faste Eiendomme. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds er aabenbart der i en vis Bidsfarelse; ved at læse hans Foredrag igjennem ser jeg, at han tænker sig, at der kan finde en Forhandling Sted mellem de enkelte Kommuner og Kjøbenhavn, der lyder omtrent saaledes, at vedkommende Kommune i Kjøbstad eller paa Land siger til Kjøbenhavn: Der er et Firma, som i vor